

heller ikke foretage noget, der er i Strid med den anden Parts retslige Opfattelse af de statsretlige Forhold vedrørende Grønland — hvilket paa andet Dansk vil sige, at Danmark efter Norges Opfattelse i den Tid ikke maa foretage noget, som strider mod den norske Opfattelse af, at det er et Ingenmandsland, hvilket atter vil sige, at Danmark skal afholde sig fra at udøve Suverænetet og Jurisdiktion overfor Nordmændene, thi det har Danmark ingen Ret til i Ingenmandsland — det er Nordmændenes Opfattelse —, medens Norge omvendt ikke maa foretage sig noget, som strider mod Danmarks statsretlige Opfattelse af Østgrønland, altsaa Norge maa heller ikke udøve Suverænetet, thi det vilde stride mod Danmarks Opfattelse. Dette er klart og tydeligt udtalt i Bemærkningerne fra den norske Regerings Side ved Forelæggelsen af Traktaten.

Jeg mener, ligesom jeg ogsaa forstod, at den højtærede Udenrigsminister mente, at denne Forstaaelse fra norsk Side er urigtig, og at hverken Overenskomsten eller dens Forudsætninger forbyder os i fjerneste Maade at udøve Jurisdiktion i Østgrønland ogsaa overfor Nordmænd, som maatte være kommet i Karambolage med Danske eller andre eller med hinanden indbyrdes. Der siges, at vi fra dansk Side vil holde dette fast. Den højtærede Udenrigsminister har sagt, at det er en Selvfølge, at Danmarks Suverænetet fortsat vil blive hævdet, og at den foreliggende Overenskomst ingen Indskrænkning gør i Danmarks Ret i saa Henseende. Jeg vil spørge den højtærede Udenrigsminister, om jeg ikke har Ret, naar jeg deraf uddleder, at den højtærede Udenrigsminister ogsaa mener, at i paakommende Tilfælde, hvor der bliver Tale om at udøve Jurisdiktion i Trætter, hvori Nordmænd er impliceret, der er det Danmark, som skal udøve denne Jurisdiktion, altsaa, at Danmark skal ikke blot udstede Love, som gælder i Grønland for Nordmændene lige saavel som for andre, men ogsaa i paakommende Tilfælde hævide disse Love.

Der er her en Forskel mellem dansk og norsk Fortolkning af Overenskomsten, oven i Købet fra de to Regeringers Side, paa et Punkt af afgørende Vigtighed; man maa ikke skjule for sig selv, at dette Stridsspørgsmaal ikke blot ikke er bragt ud af Verden, men i Virkeligheden er sat ind i Verden paa en Maade, saa vi ikke kommer udenom det.

Saaledes kan vi altsaa vente os, at Forholdene kan udvikle sig i den Aar-

række, hvori Traktaten maatte bestaa; og det er maaske ikke bare de 20 Aar, men endnu længere. Men hvorledes vil saa vor folkeretlige Stilling blive efter Traktatens Udløb — lad mig sige: efter de 20 Aars Forløb, idet jeg forudsætter, at den maaske holder saa længe, hvilket kan tænkes ved, at Danmark undlader at udøve den Suverænetet, som vi nu hævder, at vi har, saa snart Nordmændene er impliceret. Lad os forudsætte, det er gaaet saadan, og at vi holder det gaaende i 20 Aar, hvordan er saa vor Stilling rent folkeretlig set?

Dér maa jeg give det ærede Medlem Hr. Zahle Ret, naar han saa bestemt og klart udtalte: Saa staar vi her ikke bare med en Suverænetet, der ikke har været udøvet i 20 Aar, men ogsaa med en Erklæring fra Udenrigsminister Ihlen, som jeg ligesom andre ærede Medlemmer lægger afgørende Vægt paa. Jeg mener, den er afgørende for hele Spørgsmaalet. Saa staar vi med denne Erklæring, men den er desværre over 20 Aar gammel, og der vil sikkert fra norsk Side til de øvrige Indvendinger, som man har gjort mod Erklæringens Gyldighed, hvilke jeg ikke tillægger nogen Betydning, yderligere blive anført denne, at Danmark har fundet sig i, at man ikke har opfyldt denne Erklæring. Endvidere risikerer vi at staa med vore egne Kolonier i Østgrønland — den eneste, vi har nu, og de andre, der maaske bliver anlagt — i en reduceret Skikkelse, maaske Levevilkaarene er saa reducerede, at Kolonierne der er ødelagt, saa vi faktisk har maattet vige Pladsen, medens det paa den anden Side kan tænkes, at Norge ikke bare af økonomiske Grunde, men af formentlig nationale Grunde har sat sig fast et eller flere Steder paa den omstridte Kyst. Det er en Mulighed, som man ikke maa se bort fra.

Og saa er der en Ting til: Hvordan vil det se ud i Verden om 20 Aar? Eksisterer der til den Tid et Folkenes Forbund? Ingen kan svare paa det. Eller er Danmark og Norge til den Tid begge Medlemmer af Folkenes Forbund? Det ved man heller ikke. Men hvis Forholdet kommer til at ligge saadan, at Folkenes Forbund ikke eksisterer til den Tid, eller Danmark og Norge ikke begge er Medlemmer deraf, saa er vi, hvis vi skal have en fredelig Afgørelse af Spørgsmaalet, henvist til dette, som jeg før fremhævede staar langt tilbage for de Midler, vi nu har, nemlig Afgørelse ved en Voldgiftsdomstol bestaaende af lige mange Nord-